

“ Ik ben de Verrijzenis en het leven; wie in Mij geloof zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij zal in eeuwigheid niet sterven. ”
Joan. 2.

IN VROOM GEBED GEDENKEN WIJ DE ZIEL VAN

MEVROUW

Alice MANSSENS

echtgenote van Mijnheer

GUSTAAF MANSSENS

geboren te Elst, de 3 september 1902, en christelijk overleden te Gent, de 16 december 1967, gesterkt en getroost door de heilige sacramenten van de zieken en de stervenden en voorzien van de Pauselijke Zegen
“ in het stervensuur. ”

Een moeder schat men vooral naar waarde als men ze verliest. Dan wordt het opeens klaar hoe haar rustloos werken, haar kommervolle bezorgdheid, haar geduldig gedragen lijden, haar ontelbare handelingen en gans haar leven bezield en gevoed werden door eenzelfde kracht: de liefde voor haar echtgenoot en voor haar kinderen.

Elk sterven is pijnlijk, maar vooral toch het al te vroeg afsterven van moeder. Weliswaar wordt de pijn voor haar naastbestaanden gemilderd door de vele mooie herinneringen die zij over moeder bewaren en door de voorbeelden en de lessen die zij ontvingen; maar vooral nog door de gedachte dat de rechtvaardigen eeuwig blijven leven en dat zij hun loon zullen vinden bij de Heer.

Moeder, wij verliezen veel aan u. Tevergeefs zoeken wij Gods inzichten te doorgronden... Met uw voorbeeld voor ogen zullen wij bidden: “ Vader, niet mijn wil, maar Uw Wil geschiede ”.

Dierbare echtgenoot, kinderen en kleinkinderen, mijn afsterven doet u wenen; richt daarom uw ogen ten hemel, tot God, de vertrooster van allen die lijden. Hebt dank voor al uw goede zorgen en voor uw geneztheid. Gedenk mij allen in uw gebeden en blijft eensgezind elkander steunen. Vaartwel. God zegene u allen.

Mijn Jezus, barmhartigheid ! (300 d. afl.)

De families

MANSSENS,
MANSSENS,
ROMAN en
COPPENS

danken U hartelijk voor uw gebeden en blikken van deelneming in hun rouw.

Uitg. Paul Galle-Manssens, Steenhuize-We